

Een dierbare herinnering aan

Clara Bosker - Severt

Echtgenote van **Theo Bosker**

† 15 augustus 1994

* 14 september 1933

† 8 mei 2001

*Een moeder sterft altijd te vroeg,
het maakt niet uit hoe oud.
Je hoopt dat God haar sparen zal,
omdat je van haar houdt.*

Je was een opgewekte vrouw en ging met veel kracht door het leven. Je wist wat je wilde en zette je daar met volle overtuiging voor in.

Voor een ieder had je aandacht en stond je klaar met hulp, een woord of kleine attentie. Het gezin was je zeer dierbaar. Je was er altijd voor ons, alles zette je voor ons opzij.

Je was een gastvrije vrouw en genoot van de vele aanloop van familie, kennissen en burens. Altijd stond de koffie bij jou klaar en was er tijd voor een praatje. Een dag zonder bezoek was voor jou niet compleet.

Je genoot van alles wat groeide en bloeide. Een wandeling of rondrit door de natuur. Menig uur was je in de tuin te vinden of met al je creativiteit weer iets moois aan het maken

Boerin was je in hart en nieren. Jaren lang heb je met Theo en later met Bertie hard gewerkt voor het bedrijf. Tot het laatste toe ben je bij de boerderij betrokken gebleven.

Het te vroege afscheid van Theo viel je zwaar. Veel hebben jullie samen opgebouwd en gedeeld. Om er dan alleen voor staan viel je niet altijd mee.

Kinderen waren je lust en leven. Het laatste jaar was je de trotse oma en heb je nog intens mogen genieten van je kleine mannetje. Helaas ben je net te vroeg gestorven voor je tweede kleinkind. Je enorme ondernemersgeest en wilskracht hebben je veel gebracht in je leven. Het was voor jou moeilijk te accepteren wanneer iets je niet lukte. Zo heb je ook jouw ziek zijn beleefd. Het was moeilijk te aanvaarden om elke keer een beetje te moeten inleveren. Je hoopte steeds weer op herstel, tegen beter weten in. Tot het laatst toe heb je met jouw sterke levenskracht voor het leven gestreden.

In het geloof, maar ook in de vele bezoeken van je naasten vond je de afgelopen jaren veel steun en kracht. Het waren voor jou steeds weer drijfveren om optimistisch door het leven te blijven gaan.

Bedankt ma, voor al het goede en alle kleine dingen. In deze blijf je in onze herinnering leven.

Je kinderen en kleinkind.